

[Joh. 1:1 til 1:18](#), [Matt. 1:1 til 1:17](#), [19:3 til 19:9](#), [Mark. 10:1 til 10:12](#), [Luk. 3:23 til 3:38](#), [1. Kor. 6:15 til 6:20](#), [15:35 til 15:58](#), [Rom. 5:12 til 5:21](#), [Efes. 5:21 til 5:32](#), [Kol. 1:14 til 1:17](#), [1. Tim 2:11 til 2:15](#), [Heb. 1:1 til 1:3](#), [3:7 til 4:11](#), [11:1 til 11:7](#), [2. Pet. 3:3 til 3:14](#), [Åp. 21:1 til 21:5](#), [22:1 til 22:5](#)

Johannes / Jåchanan

Kapittel 1

¹ I begynnelsen var Ordet, og Ordet var hos Elåhim, og Ordet var Elåhim. ² Han var i begynnelsen hos Elåhim. ³ Alt ble til ved Ham, og uten Ham ble ingenting til av det som ble til. ⁴ I Ham var liv, og livet var menneskenes lys. ⁵ Og lyset skinner i mørket, og mørket forsto det ikke.

⁶ Det var et menneske sendt av Elåhim, hans navn var Jåchanan. ⁷ Han kom for å avlegge vitnesbyrd, for å vitne om Lyset, for at alle kunne komme til tro ved ham. ⁸ Han var ikke selv dette Lyset, men var sendt for å vitne om Lyset.

⁹ Dette var Det sanne Lyset, som gir lys til hvert menneske som kommer inn i verden. ¹⁰ Han var i verden, og verden ble til ved Ham, og verden kjente Ham ikke. ¹¹ Han kom til sine egne, og Hans egne tok ikke imot Ham.

¹² Men så mange som tok imot Ham, dem ga Han rett til å bli Elåhims barn, dem som tror på Hans navn, ¹³ de er født, ikke av blod, heller ikke av kjøtts vilje, heller ikke av manns vilje, men av Elåhim.

¹⁴ Og Ordet ble kjøtt og tok bolig iblant oss, og vi så Hans herlighet, den herlighet som den enbårne har fra Faderen, full av nåde og sannhet.

¹⁵ Jåchanan vitner om Ham, og ropte ut og sa: «Det var om Ham jeg sa: Han som kommer etter meg, er kommet foran meg, for Han var før meg.»

¹⁶ Og av Hans fylde har vi alle fått, og det nåde over nåde.

¹⁷ For loven ble gitt ved Måshe, men nåden og sannheten kom ved Jeshoa HaMashijach.

¹⁸ Aldri har noen sett Elåhim. Den enbårne Sønn, som er i Faderens favn, Han har forklart Ham.

[Til toppen](#)

Matteus / Mattitjaho

Kapittel 1

¹ Boken med Jeshoa HaMashijachs slektstavle, Davids Sønn, Avrahams Sønn: ² Avraham ble far til Jitzchak, Jitzchak ble far til Ja'akåv, og Ja'akåv ble far til Jehoda og hans brødre. ³ Med Tamar ble Jehoda far til Peretz og Serah. Peretz ble far til ChetZRån, og ChetZRån ble far til Ram. ⁴ Ram ble far til Amminadav, Amminadav ble far til Nachshån, og Nachshån ble far til Salmån. ⁵ Med Rachav ble Salmån far til Bå'az. Med Rut ble Bå'az far til Åved, Åved ble far til Jishai, ⁶ og Jishai ble far til David, kongen. Med Oriyahs kone ble kong David far til Shlāmā.

⁷ Shlāmā ble far til Rechav'am, Rechav'am ble far til Avijah, og Avijah ble far til Asa. ⁸ Asa ble far til J'håshafat, J'håshafat ble far til Y'håram, og Y'håram ble far til Ozijaho. ⁹ Ozijaho ble far til Jåtam, Jåtam ble far til Achaz, og Achaz ble far til Chizkijaho. ¹⁰ Chizkijaho ble far til Manasse, Manasse ble far til Ammån, og Ammån ble far til Jåshijaho. ¹¹ På den tiden da de ble bortført til Babylon, ble Jåshijaho far til J'khanjah og hans brødre.

¹² Etter at de var blitt bortført til Babylon, ble J'khanjah far til Sh'altiel, og Sh'altiel ble far til Z'robavel. ¹³ Z'robavel ble far til Av'ichod, Av'ichod ble far til Av'ner, Av'ner ble far til Eljakim, og Eljakim ble far til Azor. ¹⁴ Azor ble far til Tzadåk, Tzadåk ble far til Ammån, og Ammån ble far til El'ichod. ¹⁵ El'ichod ble far til El'azar, El'azar ble far til Mattan, og Mattan ble far til Ja'akåv. ¹⁶ Ja'akåv ble far til Jåsef, Miriams mann. Av henne ble Jeshoa født, Han som kalles HaMashijach.

¹⁷ Altså er alle slektsledd fra Avraham til David fjorten slektsledd, fra David inntil bortførelsen til Babylon fjorten slektsledd og fra bortførelsen til Babylon inntil Mashijach, fjorten slektsledd.

[Til toppen](#)

Kapittel 19

³ Fariseerne kom også til Ham for å prøve Ham. Og de sa til Ham: «Er det tillatt for en mann å skille seg fra sin kone av hvilken som helst grunn?» ⁴ Han svarte og sa til dem: «Har dere ikke lest at Han som gjorde dem i begynnelsen, gjorde dem til mann og kvinne ⁵ og sa: «Derfor skal mannen forlate sin far og sin mor og være knyttet til sin kone, og de to skal være ett legeme»? ⁶ Så er de ikke lenger to, men ett legeme. Derfor, det Elåhim har sammenføyd, skal ikke noe menneske skille.»

⁷ Da sa de til Ham: «Hvorfor ga da Måshe befaling om å gi kona et skilsmissebrev, for så å sende henne bort?» ⁸ Han sa til dem: «På grunn av deres harde hjerte tillot Moses dere å skille dere fra deres koner, men fra begynnelsen var det ikke slik. ⁹ Men Jeg sier dere: Den som skiller seg fra sin kone av noen annen grunn enn hor, og gifter seg med en annen, bryter ekteskapet. Og den som gifter seg med henne som er skilt, bryter ekteskapet.»

[Til toppen](#)

Evangeliet etter Markus

Kapittel 10

¹ Så dro Han bort derfra og kom til Judeaområdene på den andre siden av Jordan. Og folkeskarene samlet seg igjen rundt Ham, og Han underviste dem, som Han pleide å gjøre. ² Fariseerne kom og spurte Ham: «Er det tillatt for en mann å skille seg fra sin kone?» De spurte for å teste Ham. ³ Og Han svarte og sa til dem: «Hva har Måshe befalt dere?» ⁴ De sa: «Måshe tillot å skrive et skilsmissebrev og så la henne gå.»

⁵ Og Jeshoa svarte og sa til dem: «På grunn av deres harde hjerte skrev han dette budet for dere. ⁶ Men fra skapelsens begynnelse gjorde Elåhim dem til mann og kvinne. ⁷ Derfor skal mannen forlate sin far og sin mor og være knyttet til sin kone, ⁸ og de to skal være ett legeme. Derfor er de ikke lenger to, men ett legeme. ⁹ Derfor, det som Elåhim har sammenføyd, det skal ikke noe menneske atskille.»

¹⁰ Da de var inne i huset, kom disiplene Hans igjen og spurte Ham om den samme saken. ¹¹ Så sa Han til dem: «Den som skiller seg fra sin kone og gifter seg med en annen, begår ekteskapsbrudd mot den første. ¹² Og hvis en kvinne skiller seg fra sin mann og gifter seg med en annen, bryter hun ekteskapet.»

[Til toppen](#)

Evangeliet etter Lukas

kapittel 3

²³ Og Jeshoa selv begynte sin virksomhet da Han var omkring tretti år gammel, og Han var – etter det folk mente – sønn av Jåsef, sønn av Heli, ²⁴ sønn av Mattat, sønn av Levi, sønn av Malki, sønn av Jannai, sønn av

Jåsef, ²⁵ sønn av Matti, sønn av Amåtz, sønn av Nachom, sønn av Chesli, sønn av Naggai, ²⁶ sønn av Ma'at, sønn av Matti, sønn av Shim'i, sønn av Jåsef, sønn av J'udah, ²⁷ sønn av Jåchanan, sønn av Rheisha, sønn av Z'rubavel, sønn av Sh'altiel, sønn av Neri, ²⁸ sønn av Malki, sønn av Addi, sønn av Kåsam, sønn av Eldam, sønn av Er, ²⁹ sønn av Jehåshoa, sønn av Eli'ezer, sønn av Jåram, sønn av Mattat, sønn av Levi, ³⁰ sønn av Shim'ån, sønn av J'hodah, sønn av Jåsef, sønn av Jånam, sønn av Eljakim, ³¹ sønn av Malja, sønn av Mena, sønn av Mattata, sønn av Natan, sønn av David, ³² sønn av Jishai, sønn av Åved, sønn av Bå'az, sønn av Salmån, sønn av Nachshån, ³³ sønn av Amminadav, sønn av Aram, sønn av ChetZRån, sønn av Peretz, sønn av J'hodah, ³⁴ sønn av Ja'akåv, sønn av Yitzhak, sønn av Avraham, sønn av Terach, sønn av Nachår, ³⁵ sønn av Sarog, sønn av Re'u, sønn av Peleg, sønn av Ever, sønn av Shelach, ³⁶ sønn av Elam, sønn av Arpachshad, sønn av Shem, sønn av Nåach, sønn av Lamekh, ³⁷ sønn av Metushelach, sønn av Chanåch, sønn av Jared, sønn av Mahalel'el, sønn av Keinan, ³⁸ sønn av Enåsh, sønn av Shet, sønn av Adam, Elåhims sønn.

[Til toppen](#)

Paulus første brev til korinterne

Kapittel 6

¹⁵ Vet dere ikke at deres kropper er HaMashijach lemmer? Skal jeg da ta HaMashijach lemmer og gjøre dem til en horkvinnes lemmer? På ingen måte! ¹⁶ Eller vet dere ikke at den som holder seg til en horkvinne, er ett legeme med henne? For «de to,» sier Han, «skal være ett legeme.» ¹⁷ Men den som er forenet med Herren, er én ånd med Ham. ¹⁸ Flykt fra hor! Enhver synd som et menneske gjør, er utenfor kroppen. Men den som lever i hor, synder mot sin egen kropp. ¹⁹ Eller vet dere ikke at kroppen deres er et tempel for Den Hellige Ånd, som er i dere, som dere har fra Elåhim, og at dere ikke tilhører dere selv? ²⁰ For dere ble kjøpt for en høy pris. Gi derfor Elåhim ære i deres kropp og i deres ånd, for begge hører Elåhim til

[Til toppen](#)

Kapittel 15

³⁵ Men noen vil si: «Hvordan blir de døde oppreist? Og hva slags kropp står de opp med?» ³⁶ Du dåre! Det du sår, blir ikke gjort levende uten at det dør. ³⁷ Og når du sår, da sår du ikke den skikkelsen som skal bli, men et nakent korn – om det er hvete eller et annet kornslag. ³⁸ Men Elåhim gir det en skikkelse slik Han vil, og til hvert frø en egen skikkelse. ³⁹ Alt kjøtt er ikke det samme slags kjøtt, men det er ett slags kjøtt i mennesker, et annet slags kjøtt i dyr, et annet i fisk og et annet i fugler. ⁴⁰ Det er også himmelske kropper og jordiske kropper. Men de himmelske har én herlighet, og de jordiske har en annen herlighet. ⁴¹ Det er én glans fra solen, en annen glans fra månen og en annen glans fra stjernene. For én stjerne skiller seg fra en annen stjerne ved sin glans.

⁴² Slik er det også med de dødes oppstandelse. Kroppen blir sådd i forgjengelighet, og det blir oppreist i uforgjengelighet. ⁴³ Det blir sådd i vanære, og det blir oppreist i herlighet. Det blir sådd i svakhet, og det blir oppreist i kraft. ⁴⁴ Det blir sådd en sjelelig kropp, og det oppstår en åndelig kropp. Det er en sjelelig kropp, og det er en åndelig kropp. ⁴⁵ Og slik er det skrevet: Det første mennesket, Adam, ble en levende sjel. Den siste Adam ble en livgivende ånd. ⁴⁶ Det åndelige er imidlertid ikke det første, men det sjelelige, deretter det åndelige. ⁴⁷ Det første mennesket var fra jorden, av jord. Det andre Mennesket er Herren fra Himmelen. ⁴⁸ Slik den jordiske var, slik er også de jordiske. Og slik Den Himmelske er, slik er også de himmelske. ⁴⁹ Og slik vi har båret bildet av den jordiske, slik skal vi også bære bildet av Den Himmelske.

⁵⁰ Men dette sier jeg, søsken, at kjøtt og blod kan ikke arve Elåhims rike. Det forgjengelige arver heller ikke det uforgjengelige. ⁵¹ Se, jeg sier dere en hemmelighet: Vi skal ikke alle sovne inn, men vi skal alle bli forvandlet, ⁵² i ett nu, på et øyeblikk, ved den siste basun. For basunen skal lyde, og de døde skal oppstå uforgjengelige, og vi skal bli forvandlet. ⁵³ For dette forgjengelige må bli ikledd uforgjengelighet, og dette

dødelige må bli ikledd udødelighet. ⁵⁴ Når så dette forgjengelige er blitt ikledd uforgjengelighet og dette dødelige er blitt ikledd udødelighet, da skal det gå i oppfyllelse, det ord som er skrevet: ⁵⁵ Døden er oppslukt til seier. Død, hvor er din brodd? Dødsrike, hvor er din seier?

⁵⁶ Dødens brodd er synden, og syndens kraft er loven. ⁵⁷ Men Elåhim være takk, som gir oss seier ved vår Herren Jeshoa HaMashijach. ⁵⁸ Derfor, mine kjære søsken, vær faste, urokkelige, alltid rike i Jehåvahs gjerning, idet dere vet at deres arbeid ikke er forgjeves i Herren.

[Til toppen](#)

Paulus brev til romerne

Kapittel 5

¹² Derfor, slik som synden kom inn i verden ved ett menneske, og døden ved synden, og døden slik trengte seg inn til alle mennesker, fordi de alle syndet – ¹³ for også i tiden fram til loven var det synd i verden, men synden blir ikke tilregnet når det ikke er noen lov – ¹⁴ likevel hersket døden fra Adam til Moses, også over dem som ikke hadde syndet i likhet med overtredelsen til Adam, han som er et forbilde på Ham som skulle komme.

¹⁵ Men med nådegaven er det ikke som med fallet. For om de mange døde på grunn av den enes fall, så er Elåhims nåde og gaven ved Det Ene Mennesket Jeshoa HaMashijach nåde, i langt større grad kommet rikelig over de mange. ¹⁶ Og med gaven er det ikke som da den ene syndet. For dommen som kom av den enes fall, førte til fordømmelse. Men nådegaven som kom etter de mange overtredelser, førte til rettferdiggjørelse. ¹⁷ For om døden fikk herredømme ved den ene, ved denne enes fall, så skal da de som tar imot nådens overflod og rettferdighetens gave, desto mer ha liv og herske ved Den Ene, Jeshoa HaMashijach.

¹⁸ Altså, slik som fordømmelsen ved den enes fall kom over alle mennesker, slik blir Den Enes rettferdige gjerning for alle mennesker til livets rettferdiggjørelse. ¹⁹ For slik som de mange ble stilt fram som syndere ved den ene menneskes ulydighet, slik skal også de mange bli stilt fram som rettferdige ved Den Enes lydighet. ²⁰ Men loven kom inn ved siden av, for at fallet skulle bli større. Men der synden ble større, ble nåden enda mer overstrømmende rik, ²¹ for at slik som synden hersket ved døden, slik skal også nåden herske ved rettferdighet til evig liv ved Jeshoa HaMashijach, vår Herre

[Til toppen](#)

Paulus brev til efeserne

Kapittel 5

²¹ Underordne dere hverandre i Elåhims frykt. ²² Dere koner, underordne dere deres egne menn, som under Herren. ²³ For mannen er kvinnens hode, slik også HaMashijach er menighetens hode. Og Han er Frelser for kroppen. ²⁴ Slik menigheten underordner seg HaMashijach, slik skal derfor konene underordne seg sine egne menn i alle ting.

²⁵ Dere ektemenn, elsk deres koner, slik også HaMashijach elsket menigheten og ga seg selv for den, ²⁶ for at Han skulle hellige den, idet Han rensket den ved vannbadet i ordet, ²⁷ for at Han kunne føre den fram for seg selv som en herlig menighet som ikke har flekk eller rynke eller noe slikt, men at den skulle være hellig og uten feil. ²⁸ På samme måte skylder ektemennene å elske sine egne koner som sin egen kropp. Den som elsker sin kone, elsker seg selv. ²⁹ For ingen har noen gang hatet sin egen kropp, men han gir den mat og har omsorg for den, slik Herren gjør med menigheten. ³⁰ For vi er lemmer på Hans legeme, av Hans kjøtt og

av Hans bein. ³¹ Derfor skal mannen forlate sin far og sin mor og være knyttet til sin kone, og de to skal være ett legeme. ³² Dette er et stort mysterium, jeg taler her om HaMashijach og menigheten.

[Til toppen](#)

Paulus brev til kolosserne

Kapittel 1

¹⁴ I Ham har vi forløsningen ved Hans blod, syndenes forlatelse. ¹⁵ Han er bildet av den usynlige Elåhim, Den førstefødte framfor hele skapningen. ¹⁶ For i Ham ble alle ting skapt, de som er i himlene, og de som er på jorden, både synlige og usynlige, enten det er troner eller herredømmer, myndigheter eller makter. Alle ting ble skapt ved Ham og for Ham. ¹⁷ Og Han er før alle ting, og i Ham består alle ting.

[Til toppen](#)

Paulus første brev til Timoteus

Kapittel 2

¹¹ En kvinne skal la seg lære i stillhet i all underordning. ¹² En kvinne tillater jeg ikke å lære eller å ha myndighet over en mann, men å være i stillhet. ¹³ For Adam ble formet først, så Eva. ¹⁴ Og Adam ble ikke forført, men kvinnen ble forført og falt i overtredelse. ¹⁵ Likevel skal hun bli frelst ved barnefødselen, dersom de holder fram i tro, kjærlighet og hellighet med selvtukt.

[Til toppen](#)

Brevet til hebreerne

Kapittel 1

¹ Elåhim, Han som i tidligere tider mange ganger og på mange måter talte til fedrene ved profetene, ² Han har i disse siste dager talt til oss ved Sønnen, som Han har innsatt som arving til alle ting. Ved Ham har Han også skapt hele verden. ³ Han er avglansen av Hans herlighet og det uttrykte bildet av Hans vesen. Og Han holder alle ting oppe ved sin krafts ord. Da Han ved seg selv hadde gjort renselse for våre synder, satte Han seg ved Majestetens høyre hånd i det høye.

[Til toppen](#)

Kapittel 3

⁷ Derfor, som Den Hellige Ånd sier: «I dag, om dere hører Hans røst, ⁸ da forherd ikke deres hjerter som ved «forbitrelsen», på fristelsens dag i ørkenen. ⁹ Det var der deres fedre fristet Meg, de prøvde Meg, de som hadde sett Mine gjerninger i førti år. ¹⁰ Derfor ble Jeg vred på den slekten, og Jeg sa: De farer alltid vill i hjertet, og de har ikke kjent Mine veier. ¹¹ Så sverget Jeg i Min vrede: De skal ikke komme inn til Min hvile.»

¹² Se til, søsken, at det ikke er et ondt vantroens hjerte i noen av dere, slik at han faller fra Den Levende Elåhim. ¹³ Men forman hverandre daglig, så lenge det heter «i dag», så ikke noen av dere skal bli forherdet ved syndens bedrag. ¹⁴ For vi har fått del i HaMashijach, så sant vi helt til enden holder fast på den tillit vi hadde fra begynnelsen, ¹⁵ for det blir sagt: «I dag, om dere hører Hans røst, da forherd ikke deres hjerter som ved «forbitrelsen».»

¹⁶ For hvem var det som hørte og likevel gjorde opprør? Sannelig, var det ikke alle de som kom ut fra Egypt ved Måshe? ¹⁷ Og hvem var Han vred på i førti år? Var det ikke på dem som syndet, så kroppene deres falt om i ørkenen? ¹⁸ Og hvem andre enn dem som ikke hadde vært lydige, var det Han sverget ikke skulle komme inn til Hans hvile? ¹⁹ Så vi ser da at de kunne ikke komme inn på grunn av vantro.

[Til toppen](#)

Kapittel 4

¹ Siden det gjenstår et løfte om å komme inn til Hans hvile, så la oss derfor frykte, så ikke noen av dere skal vise seg å være det foruten. ² For evangeliet ble også forkynt for oss slik som det ble for dem. Men ordet som de hørte, ble ikke til noen nytte for dem, fordi det ikke ble knyttet sammen med troen i dem som hørte det. ³ For den som er kommet til tro, går inn til denne hvilen, som Han har sagt: «Så sverget Jeg i Min vrede: De skal ikke komme inn til Min hvile,» selv om gjerningene var fullført fra verdens grunnleggelse av.

⁴ For Han har et sted talt om den sjuende dagen på denne måten: «Og Elåhim hvilte fra alle sine gjerninger på den sjuende dagen.» ⁵ Og videre på dette stedet: «De skal ikke komme inn til Min hvile.» ⁶ Siden det altså gjenstår at noen skal komme inn, og de som det først ble forkynt for, ikke kom inn på grunn av ulydighet, ⁷ fastsetter Han på ny en bestemt dag og sier ved David etter så lang tid: «I dag,» som det er blitt sagt: «I dag, om dere hører Hans røst, da forherd ikke deres hjerter.»

⁸ For om Josva hadde ført dem til hvile, da hadde Han ikke talt om en annen dag etterpå. ⁹ Derfor gjenstår det en sabbatshvile for Elåhims folk. ¹⁰ For den som er kommet inn til Hans hvile, har også selv fått hvile fra sine gjerninger, slik Elåhim hvilte fra sine. ¹¹ La oss derfor være ivrige etter å komme inn til den hvilen, for at ikke noen skal falle i det samme eksempel på ulydighet.

[Til toppen](#)

Kapittel 11

¹ Tro er full tillit til det en håper på, overbevisning om det en ikke ser. ² For ved den fikk de eldste godt vitnesbyrd.

³ Ved tro forstår vi at verden ble formet ved Elåhims Ord; at de ting som sees, ikke ble til av de synlige ting.

⁴ Ved tro bar Hevel fram for Elåhim et mye bedre offer enn Kain bar fram. Ved den fikk han det vitnesbyrdet at han var rettferdig, idet Elåhim selv vitnet om gavene hans. Og ved den taler han ennå, selv om han er død. ⁵ Ved tro ble Chanåch tatt bort, så han ikke skulle se døden. Og han ble ikke funnet, for Elåhim hadde tatt ham bort. For før han ble tatt bort, hadde han fått det vitnesbyrdet at han var til behag for Elåhim. ⁶ Men uten tro er det umulig å være til behag for Ham, for den som kommer til Elåhim, må tro at Han er til og at Han er Den som belønner dem som søker Ham med iver. ⁷ Ved tro, etter å ha fått et guddommelig varsel om de ting som ennå ikke var synlige, bygde Nåach i guds frykt en ark til frelse for sin husstand. Ved den fordømte han verden og ble arving til den rettferdighet som er av troen.

[Til toppen](#)

Peters andre brev

Kapittel 3

³ Først av alt skal dere vite at i de siste dager skal spottere stå fram. De skal gå fram etter sine egne lyster ⁴ og si: «Hvor er løftet om Hans gjenkomst? For fra den tid fedrene sovnet inn, fortsetter alle ting som de var fra skapelsens begynnelse av.» ⁵ For med vilje glemmer de dette: At himlene fra gammel tid ble til ved

Elåhims Ord. Og ved det samme Elåhims Ord sto jorden fram fra vann og gjennom vann. ⁶ Ved dette gikk den daværende verden under, ved at den ble oversvømmet av vann. ⁷ Men de himler og den jord som er nå, blir ved det samme Elåhims Ord spart til ilden ved tiden for de ugudelige menneskers dom og fortapelse.

⁸ Men dette ene må dere ikke glemme, mine kjære, at for Jehåvah er én dag som tusen år, og tusen år som én dag. ⁹ Jehåvah er ikke sen med løftet, slik noen regner det for senhet. Men Han er tålmodig med oss, siden Han ikke vil at noen skal gå fortapt, men at alle skal komme til omvendelse. ¹⁰ Men Jehåvahs dag skal komme som en tyv om natten. Da skal himlene forgå med et kraftig brak, og elementene skal oppløses av brennende hete. Både jorden og alle menneskeverk som er bygd opp på den, skal bli brent opp.

¹¹ Derfor, siden alt dette skal gå i oppløsning, hvor mye mer bør dere da ikke holde ved i en hellig ferd og gudsfrykt, ¹² mens dere venter på og framskynder Elåhims dags komme. På den dagen skal himlene fortæres av ild, og elementene skal smelte med brennende hete. ¹³ Men etter Hans løfte ser vi fram til nye himler og en ny jord, der rettferdighet bor. ¹⁴ Derfor, mine kjære, når dere venter på alt dette, legg da vinn på å bli funnet i fred av Ham, uten flekk og lyte.

[Til toppen](#)

Johannes åpenbaring

Kapittel 21

¹ Og jeg så en ny himmel og en ny jord, for den første himmel og den første jord var blitt borte, og havet er ikke mer. ² Og jeg, Johannes, så Den hellige byen, Det nye Jerusalem, komme ned fra Elåhim ut fra Himmelen, gjort i stand som en brud smykket for sin brudgom. ³ Og jeg hørte en høy røst fra Himmelen som sa: «Se, Elåhims bolig er hos menneskene, og Han skal bo hos dem, og de skal være Hans folk. Elåhim selv skal være hos dem og være deres Elåhim. ⁴ Og Elåhim skal tørke bort hver tåre fra deres øyne, og døden skal ikke være mer, heller ikke sorg eller gråt eller smerte skal være mer, for de første ting er blitt borte.» ⁵ Så sa Han som satt på tronen: «Se, Jeg gjør alle ting nye.» Og Han sa til meg: «Skriv, for disse ord er sanne og troverdige.»

[Til toppen](#)

Kapittel 22

¹ Og han viste meg en ren elv med livets vann, som funklet som krystall, og som strømmer ut fra Elåhims og Lammets trone. ² Midt i Byens gate, og på begge sider av elven, vokser livets tre som bærer tolv frukter; hvert tre gir sin frukt hver måned. Bladene på treet er til legedom for folkeslagene. ³ Og det skal ikke lenger være noen forbannelse, men Elåhims og Lammets trone skal være i Byen, og Hans tjenere skal tjene Ham. ⁴ De skal se Hans ansikt, og Hans navn skal være på deres panne. ⁵ Og natt skal det ikke være der; de trenger ingen lampe og heller ikke lys fra solen, for Herren Elåhim gir dem lys. Og de skal herske som konger i all evighet.

[Til toppen](#)